

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

2 septembrie 2010*

În cauza C-254/09 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 9 iulie 2009,

Calvin Klein Trademark Trust, cu sediul în Wilmington (Statele Unite), reprezentată de T. Andrade Boué, abogado,

recurentă,

celelalte părți în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul O. Mondéjar Ortuño, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

* Limba de procedură: spaniola.

Zafra Marroquinos SL, cu sediul în Caravaca de la Cruz (Spania), reprezentată de
J. E. Martín Álvarez, abogado,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii A. Borg Barthet,
M. Ilešič, M. Safjan (raportor) și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul R. Grass,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Calvin Klein Trademark Trust (denumită în continuare „Calvin Klein”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 7 mai 2009, Calvin Klein Trademark Trust/OAPI – Zafra Marroquinos SL (CK CREACIONES KENNYA) (T-185/07, Rec., p. II-1323, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea acesteia prin care solicita anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 29 martie 2007 (cauza R 314/2006-2, denumită în continuare „decizia în litigiu”). Prin această decizie, Camera a doua de recurs confirmase decizia diviziei de opoziție a OAPI din 22 decembrie 2005, prin care se respinsese opoziția formulată de Calvin Klein împotriva cererii Zafra Marroquinos SL (denumită în continuare „Zafra Marroquinos”) prin care aceasta solicitase înregistrarea mărcii verbale CK CREACIONES KENNYA ca marcă comunitară.

Cadrul juridic

- 2 Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 (JO L 78, p. 1), care a intrat în vigoare la 13 aprilie 2009. Cu toate acestea, având în vedere perioada de desfășurare a situației de fapt, litigiul continuă să fie reglementat de Regulamentul nr. 40/94.

- 3 Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 dispunea:

„La opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când:

[...]

(b) din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie pe teritoriul în care este protejată marca anterioară; riscul de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară.”

- 4 Potrivit articolului 8 alineatul (5) din același regulament, „[1]a opoziția titularului unei mărci anterioare în înțelesul alineatului (2), se respinge înregistrarea mărcii solicitate, de asemenea, în cazul în care este identică sau similară cu marca anterioară și în cazul în care este destinată să fie înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt

similare celor pentru care este înregistrată marca anterioară, atunci când, în cazul unei mărci comunitare anterioare, aceasta este de renume în cadrul Comunității și, în cazul unei mărci naționale anterioare, este de renume în respectivul stat membru și în cazul în care utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate ar genera un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau în cazul în care ar aduce atingere acestora”.

- 5 Articolul 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 prevedea:

„Se declară nulitatea mărcii comunitare, ca urmare a unei cereri depuse la Oficiu sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere:

[...]

(b) atunci când solicitantul era de rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.”

Situația de fapt

- 6 La 7 octombrie 2003, Zafra Marroquinos a depus la OAPI o cerere de înregistrare a semnului verbal „CK CREACIONES KENNYA” ca marcă comunitară.

- 7 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea mărcii fac parte din clasele 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957 (denumit în continuare „Aranjamentul de la Nisa”), cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund următoarei descrieri:
- clasa 18: „Piele și imitații de piele, produse din aceste materiale neincluse în alte clase; piei de animale; geamantane și valize; umbrele și bastoane; bice și articole de șelărie”;

 - clasa 25: „Articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, articole pentru acoperirea capului”.
- 8 Această cerere a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 23/2004 din 7 iunie 2004.
- 9 La 6 septembrie 2004, Calvin Klein a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b), alineatul (2) litera (c) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94.

10 Opoziția era întemeiată pe următoarele mărci anterioare:

- marca comunitară nr. 66172, înregistrată pentru produsele și serviciile care fac parte din clasele 3, 4, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 21, 24-27, 35 și 42 în sensul Aranjamentului de la Nisa, reprezentată în continuare:

- marca spaniolă nr. 2023213, înregistrată pentru produsele care fac parte din clasa 18 în sensul acestui aranjament, reprezentată în continuare:

- marca spaniolă nr. 2028104, înregistrată pentru produsele cuprinse în clasa 25 în sensul aranjamentului menționat, reprezentată în continuare:

- 11 Opoziția se întemeia pe totalitatea produselor și a serviciilor la care se refereau mărcile anterioare și era îndreptată împotriva tuturor produselor desemnate în cererea de înregistrare a mărcii.
- 12 Prin decizia din 22 decembrie 2005, divizia de opoziție a OAPI a respins opoziția în totalitate. Aceasta a considerat că nu exista niciun risc de confuzie între mărcile în cauză pentru consumatorul relevant.
- 13 La 22 februarie 2006, recurenta a introdus la OAPI un recurs împotriva acestei decizii a diviziei de opoziție.
- 14 Prin decizia din 29 martie 2007, Camera a doua de recurs a respins recursul. Aceasta a considerat că nu exista o similitudine suficientă între semnele în cauză pentru a concluziona în sensul existenței unui risc de confuzie în percepția publicului vizat.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 15 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 29 mai 2007, Calvin Klein a introdus o acțiune prin care a solicitat anularea deciziei în litigiu și obligarea OAPI să respingă cererea de înregistrare a mărcii solicitate. În susținerea acțiunii, recurenta a invocat un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (5) din Regulamentul nr. 40/94.
- 16 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea.
- 17 În primul rând, Tribunalul a amintit la punctul 32 din hotărârea atacată că, potrivit unei jurisprudențe constante, riscul de confuzie trebuie apreciat în mod global, în funcție de percepția pe care o are publicul relevant asupra semnelor și produselor sau serviciilor în discuție și ținând seama de toți factorii care caracterizează cauza, în special de interdependența dintre similitudinea semnelor și cea a produselor sau serviciilor desemnate.
- 18 În al doilea rând, Tribunalul a subliniat, la punctul 33 din hotărârea menționată, că riscul de confuzie este cu atât mai ridicat cu cât caracterul distinctiv al mărcii anterioare este mai important. Astfel, mărcile care au un caracter distinctiv ridicat, fie intrinsec, fie datorită faptului că sunt cunoscute pe piață, se bucură de o protecție mai extinsă decât cele al căror caracter distinctiv este mai redus.

- 19 De asemenea, acesta a constatat, la punctul 35 din aceeași hotărâre, că identitatea produselor în cauză nu a fost contestată de părți.
- 20 În ceea ce privește similitudinea semnelor în conflict, Tribunalul a subliniat, la punctul 38 din hotărârea atacată, că aprecierea globală a riscului de confuzie trebuie să se întemeieze pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând cont în special de elementele lor distinctive și dominante. La punctul 39 din această hotărâre s-a amintit că nu pot fi considerate similare o marcă complexă și o altă marcă, identică sau prezentând o similitudine cu una dintre componentele mărcii complexe, decât dacă această componentă constituie elementul dominant în impresia de ansamblu produsă de marca complexă. La punctul 40 din hotărârea menționată, Tribunalul subliniază că această comparație trebuie să se efectueze prin examinarea mărcilor în cauză, fiecare considerată în ansamblul său.
- 21 La punctul 42 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că cuvintele „creaciones kenna” ocupă, prin mărimea lor, o poziție mult mai importantă decât grupul de litere „ck” și formează o unitate sintactică și conceptuală care domină această marcă în ansamblu. Prin urmare, astfel cum Tribunalul a precizat la punctul 43 din această hotărâre, elementul „creaciones kenna” ar deține un caracter distinctiv cert pentru articolele de îmbrăcăminte și accesoriile de modă care fac parte din clasele 18 și 25 în sensul Aranjamentului de la Nisa. Pe de altă parte, acest caracter distinctiv nu ar fi pus în discuție de legătura care ar fi creată în percepția publicului în cauză între cuvântul „kenna” și țara Kenya, având în vedere ortografia diferită a celor doi termeni. În continuare, Tribunalul a remarcat, la punctul 44 din hotărârea menționată, că elementul „ck”, care corespunde primelor litere ale cuvintelor „creaciones” și „kenna”, ocupă o poziție accesorie în raport cu elementul „creaciones kenna”.
- 22 De la punctul 45 din hotărârea atacată reiese că un consumator vizat va reține înainte de toate cuvintele „creaciones kenna”, pe care își va focaliza într-o foarte mare măsură atenția. În speță, singura împrejurare că grupul de litere „ck” apare pe prima

poziție în cadrul mărcii solicitate nu ar fi suficientă pentru a-l transforma în element dominant în impresia de ansamblu produsă de această marcă.

23 În ceea ce privește similitudinea semnelor din punct de vedere vizual, la punctele 46-48 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că mărcile anterioare sunt compuse din elementul unic sau dominant „ck”, reprezentat într-o grafie specifică, care conferă acestor mărci un caracter distinctiv intrinsec. Cu toate acestea, singura asemănare vizuală dintre elementul figurativ unic sau dominant „ck” al mărcilor anterioare și elementul „ck” al mărcii solicitate nu permite, în opinia Tribunalului, crearea unei similitudini vizuale între mărcile în litigiu, ținând seama, pe de o parte, de impresia de ansamblu produsă de marca CK CREACIONES KENNYA și, pe de altă parte, de reprezentarea grafică specifică ce caracterizează mărcile anterioare, și anume mărirea inferioară și centrarea literei „c” în raport cu litera „k”. Tribunalul a considerat că protecția care decurge din înregistrarea unei mărci verbale se referă la cuvântul indicat în cererea de înregistrare, iar nu la aspectele grafice sau stilistice particulare pe care această marcă le-ar putea eventual avea.

24 Pe plan fonetic, la punctele 49 și 50 din această hotărâre, Tribunalul a constatat de asemenea că mărcile în litigiu nu sunt similare. Astfel, la marca solicitată s-ar face referire pronunțând fie numai cuvintele „creaciones kenny”, fie ansamblul expresiei „ck creaciones kenny”. Ar fi puțin probabil ca referirea la marca solicitată să se facă pronunțând numai grupul de litere „ck”.

25 De la punctul 51 din hotărârea atacată rezultă că, pe plan conceptual, camera de recurs nu a săvârșit o eroare reținând faptul că cuvintele „creaciones kenny”, care se află la originea grupului de litere „ck”, creează o diferență conceptuală în raport cu

mărcile anterioare. În timp ce grupul de litere „ck” al mărcii solicitate și-ar avea originea în cuvintele „creaciones kennya”, grupul de litere „ck” care compune mărcile anterioare constituie o referire la producătorul și creatorul renumit de articole de modă Calvin Klein.

26 În consecință, la punctul 52 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a pronunțat în sensul că absența similitudinii dintre semnele în litigiu rezultă din diferențele pe plan vizual, fonetic și conceptual dintre semnele respective.

27 În ceea ce privește riscul de confuzie, la punctele 53-55 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că nu este necesar să se rețină existența unui risc de confuzie în absența unei similitudini între mărcile în cauză. Identitatea produselor desemnate de mărcile în conflict nu ar modifica această apreciere. Apoi, deși mărcile care dispun de un caracter distinctiv ridicat ca urmare a renumelui acestora se bucură de o protecție mai extinsă, recunoașterea, în speță, a renumelui mărcilor anterioare nu poate pune în discuție aprecierea că mărcile în litigiu produc o impresie de ansamblu prea diferită pentru a se putea constata un risc de confuzie.

28 În ceea ce privește argumentul recurenței întemeiat pe împrejurarea că publicul vizat ar putea să perceapă marca solicitată ca una dintre submărcile Calvin Klein, Tribunalul a considerat, la punctul 56 din hotărârea atacată, că mărcile în litigiu nu au un element dominant comun.

Procedura în fața Curții

- 29 Prin recursul formulat, recurenta solicită Curții anularea hotărârii atacate și obligarea OAPI, precum și a Zafra Marroquinos la plata cheltuielilor de judecată.
- 30 OAPI și Zafra Marroquinos solicită Curții respingerea recursului și obligarea recur-
rentei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 31 În susținerea recursului, recurenta invocă două motive, primul întemeiat pe încălca-
rea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, iar al doilea pe încălcarea
articolului 8 alineatul (5) din același regulament.

Cu privire la primul motiv

Argumentele părților

- 32 Prin intermediul primului motiv, care cuprinde, în esență, trei aspecte, recurenta
susține că Tribunalul a încălcat jurisprudența referitoare la interpretarea articolului
8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94 în ceea ce privește necesitatea de a se ține
seama de toți factorii relevanți din cauză.

- 33 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, recurenta critică Tribunalul pentru faptul că nu a luat în considerare împrejurarea că Zafra Marroquinos utilizase literele „CK” în mod izolat și scrise și cu litere majuscule scoase în relief, însoțite de termenii „CREACIONES KENNYA” scriși cu litere foarte mici, pentru a copia mărcile notorii cK ale Calvin Klein. Comportamentul Zafra Marroquinos ar demonstra astfel că literele „CK” constituie partea cea mai distinctivă a mărcii solicitate. În opinia recurenteii, Zafra Marroquinos a acționat, chiar prin propriul comportament, în contradicție cu argumentația sa juridică. Or, potrivit unui principiu general de drept, nimeni nu ar putea acționa în contradicție cu propriile acte.
- 34 Tribunalul, cu încălcarea jurisprudenței Curții, ar fi omis să ia în considerare comportamentul Zafra Marroquinos pentru a determina care este elementul mărcii comunitare solicitate cel mai important și cel mai vizibil. Comportamentul respectiv nu ar fi fost astfel apreciat din punct de vedere juridic în hotărârea atacată în lumina jurisprudenței potrivit căreia ar trebui să se țină seama de toți factorii relevanți din cauză. Or, în opinia recurenteii, având în vedere comportamentul menționat al Zafra Marroquinos, trebuie să se constate că literele „CK” sunt cele mai distinctive în marca solicitată.
- 35 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurenta critică Tribunalul pentru a fi denaturat faptele prin aceea că a considerat, fără să țină seama de comportamentul Zafra Marroquinos, că termenii „CREACIONES KENNYA” sunt cei care reprezintă partea cea mai vizibilă din marca solicitată.
- 36 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv, recurenta critică Tribunalul pentru a nu fi ținut seama de importanța literelor „CK” și, prin urmare, pentru a nu fi procedat la analiza existenței unui risc de confuzie care rezultă din prezența acestor litere în cadrul mărcilor în conflict. Or, acest risc ar fi, în speță, accentuat din cauza renumelui mărcilor anterioare și a faptului că produsele desemnate de mărcile în conflict coincid în totalitate.

- 37 Astfel, în sectorul modei, s-ar obișnui ca producătorii de îmbrăcăminte să fie identificați prin literele care formează acronimul numelui lor, astfel încât, atunci când mărcile dobândesc un renume în acest sector, ele sunt identificate prin cele două litere ale acestora, atât pe plan vizual, cât și pe plan fonetic. Din punct de vedere juridic, ar exista, prin urmare, un risc de confuzie între mărcile în cauză, întrucât literele „CK” ale mărcii solicitate constituie un element foarte distinctiv pentru consumator în măsura în care, în sectorul modei, literele „CK” l-ar identifica pe Calvin Klein.
- 38 OAPI invocă inadmisibilitatea primului motiv de recurs întrucât prin acesta s-ar solicita Curții să înlocuiască aprecierea faptelor efectuată de Tribunal cu aceea efectuată de Curte. Având în vedere că recursul în fața Curții se limitează la chestiuni de drept, aprecierea faptelor nu ar reprezenta, așadar, cu excepția cazului denaturării elementelor de probă care i-au fost prezentate, o chestiune de drept supusă, ca atare, controlului Curții.
- 39 În opinia OAPI, argumentația avansată de recurentă în cadrul primului motiv presupune, în realitate, modificarea obiectului litigiului. Întrucât marca contestată este semnul verbal „CK CREACIONES KENNYA”, recurenta ar face referire la semne distincte, și anume la o reprezentare grafică particulară a semnelui verbal sus-menționat. Pe de altă parte, în speță nu ar exista o denaturare a elementelor de probă de către Tribunal întrucât aprecierea acestor elemente nu ar putea să se aplice în privința exemplorilor invocate de către recurentă.
- 40 Argumentul recurente referitor la fapte „evidente” de copiere nu ar fi, de asemenea, admisibil în prezenta cauză, al cărei obiect ar fi să se determine dacă există sau nu există un risc de confuzie între drepturi anterioare și un semn, concret și precis, cu privire la care s-a formulat o cerere de înregistrare ca marcă comunitară. Concluziile de această natură ar trebui să fie invocate în cadrul unor proceduri referitoare la o eventuală încălcare a mărcii sau al unei situații de concurență neloială.

- 41 Zafra Marroquinos susține că hotărârea atacată nu încalcă jurisprudența referitoare la interpretarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94.
- 42 Cu ocazia examinării similitudinii mărcilor în conflict, ar trebui să se ia în considerare mărcile în ansamblul lor, astfel cum sunt înregistrate sau solicitate, folosirea ipotetică ce ar putea fi rezervată acestora nefiind relevantă. În plus, intenția ipotetică a Zafra Marroquinos de a copia mărcile anterioare ale recurenteii, care ar fi, în orice caz, inexistentă, nu ar putea fi relevantă pentru examinarea riscului de confuzie dintre două mărci.

Aprecierea Curții

- 43 În ceea ce privește primul aspect al primului motiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, la opoziția titularului unei mărci anterioare, se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când, din cauza identității sau asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există un risc de confuzie în percepția publicului de pe teritoriul pe care este protejată marca anterioară. Potrivit aceleiași dispoziții, un asemenea risc de confuzie presupune riscul de asociere cu marca anterioară.
- 44 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, existența unui risc de confuzie în percepția publicului trebuie să fie apreciată global, ținând cont de toți factorii relevanți din cauză (a se vedea în special Hotărârea din 11 noiembrie 1997, SABEL, C-251/95, Rec., p. I-6191, punctul 22, Hotărârea din 22 iunie 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Rec., p. I-3819, punctul 18, Hotărârea din 6 octombrie 2005, Medion, C-120/04, Rec., p. I-8551, punctul 27, Hotărârea din 12 iunie 2007, OAPI/Shaker,

C-334/05 P, Rec., p. I-4529, punctul 34, precum și Hotărârea din 3 septembrie 2009, *Aceites del Sur-Coosur/Koipe*, C-498/07 P, Rep., p. I-7371, punctul 46).

- 45 De asemenea, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că aprecierea globală a riscului de confuzie trebuie să se întemeieze, în ceea ce privește similitudinea vizuală, auditivă sau conceptuală a mărcilor în cauză, pe impresia de ansamblu produsă de acestea, ținând cont în special de elementele lor distinctive și dominante. Percepția asupra mărcilor pe care o are consumatorul mediu al produselor sau al serviciilor în cauză joacă un rol determinant în aprecierea globală a riscului amintit. Consumatorul mediu percepe o marcă în mod normal ca pe un tot și nu face o examinare a diferitelor detalii ale acesteia (a se vedea în special Hotărârile citate anterior *SABEL*, punctul 23, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, punctul 25, *Medion*, punctul 28, *OAPI/Shaker*, punctul 35, și Hotărârea din 23 martie 2006, *Mülhens/OAPI*, C-206/04 P, Rec., p. I-2717, punctul 19).
- 46 În această privință, trebuie precizat că similitudinea dintre mărcile în conflict trebuie să fie apreciată din punctul de vedere al consumatorului mediu, făcându-se referire la calitățile intrinsece ale mărcilor respective, iar nu la împrejurări legate de comportamentul persoanei care solicită înregistrarea unei mărci comunitare.
- 47 Prin urmare, trebuie să se constate că, contrar celor susținute de recurentă prin primul aspect al primului său motiv, analiza Tribunalului nu este afectată de o eroare de drept ca urmare a faptului că acesta nu a ținut seama de comportamentul pretins abuziv al solicitantului mărcii. Astfel, deși este un factor deosebit de pertinent în contextul unei proceduri inițiate în temeiul articolului 51 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, dispoziție care nu este relevantă în cadrul prezentului recurs, un asemenea comportament nu constituie, în schimb, un element care trebuie luat în considerare în contextul unei proceduri de opoziție introduse în temeiul articolului 8 din regulamentul menționat.

- 48 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.
- 49 În ceea ce privește al doilea aspect al acestui motiv, întemeiat pe denaturarea faptelor, trebuie amintit de la bun început că, în conformitate cu articolul 225 alineatul (1) CE și cu articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, recursul se limitează la chestiuni de drept. Tribunalul este singurul competent să constate și să aprecieze faptele pertinente, precum și să aprecieze elementele de probă. Aprecierea acestor fapte și a acestor elemente de probă nu constituie, așadar, cu excepția cazului de naturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs (a se vedea în special Hotărârea din 19 septembrie 2002, *DKV/OAPI*, C-104/00 P, Rec., p. I-7561, punctul 22, Hotărârea din 12 ianuarie 2006, *Deutsche SiSi-Werke/OAPI*, C-173/04 P, Rec., p. I-551, punctul 35, și Hotărârea din 26 martie 2009, *Sunplus Technology/OAPI*, C-21/08 P, punctul 31).
- 50 Aprecierea similitudinii dintre semnele în conflict este o analiză de natură factuală care, cu excepția cazului de naturării elementelor de probă menționat anterior, nu poate să facă obiectul controlului Curții. O asemenea denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile de la dosar, fără a fi necesar să se procedeze la o nouă apreciere a faptelor și a probelor [a se vedea Hotărârea din 28 mai 1998, *New Holland Ford/Comisia*, C-8/95 P, Rec., p. I-3175, punctul 72, Hotărârea din 6 aprilie 2006, *General Motors/Comisia*, C-551/03 P, Rec., p. I-3173, punctul 54, Hotărârea din 21 septembrie 2006, *JCB Service/Comisia*, C-167/04 P, Rec., p. I-8935, punctul 108, precum și Hotărârea din 7 mai 2009, *Waterford Wedgwood/Assembled Investments (Proprietary) și OAPI*, C-398/07 P, punctul 41].
- 51 Or, trebuie să se constate că recurenta nu aduce elemente de probă care să permită să se constate că Tribunalul ar fi denaturat faptele atunci când s-a pronunțat, la punctul 52 din hotărârea atacată, în sensul că absența similitudinii dintre semnele în conflict rezultă din diferențele pe plan vizual, fonetic și conceptual dintre acestea. Argumentul recurenteii potrivit căruia denaturarea ar rezulta din împrejurarea că Tribunalul nu a luat în considerare comportamentul Zafra Marroquinos trebuie

îndeplătat în măsura în care comportamentul respectiv nu trebuia luat în considerare de către Tribunal în cadrul aprecierii sale, astfel cum rezultă de la punctele 43-47 din prezenta hotărâre.

- 52 În aceste condiții, al doilea aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.
- 53 În ceea ce privește al treilea aspect al primului motiv, trebuie amintit de la bun început că, în absența oricărei similitudini între marca anterioară și marca solicitată, notorietatea sau renumele mărcii anterioare, identitatea sau similitudinea produselor sau serviciilor vizate nu sunt suficiente pentru a constata un risc de confuzie între mărcile în conflict (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 octombrie 2004, Vedral/OAPI, C-106/03 P, Rec., p. I-9573, punctul 54, Hotărârea din 13 septembrie 2007, Il Ponte Finanziaria/OAPI, C-234/06 P, Rep., p. I-7333, punctele 50 și 51, precum și Hotărârea din 11 decembrie 2008, Gateway/OAPI, C-57/08 P, punctele 55 și 56).
- 54 Or, în hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că nu există similitudine între mărcile în conflict. Astfel, la punctul 52 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că examinarea acestor mărci pe plan vizual, fonetic și conceptual arată că impresia de ansamblu produsă de mărcile anterioare este dominată de elementul „ck”, pe când cea produsă de marca solicitată este dominată de elementul „creaciones kennya”, concluzionând că absența similitudinii dintre elementele în conflict rezultă astfel din diferențele vizuală, fonetică și conceptuală dintre acestea.
- 55 Pentru a ajunge la această concluzie, la punctele 41-51 din hotărârea atacată, Tribunalul a efectuat o analiză care se înscrie în procesul destinat să determine impresia de ansamblu produsă de mărcile în conflict și să efectueze o apreciere globală asupra similitudinii dintre acestea. Astfel, la punctele 42-45 din această hotărâre, Tribunalul a procedat la o analiză detaliată a mărcii solicitate, considerată în ansamblul său, ținând seama în special de percepția pe care un consumator mediu o are asupra acesteia.

Această analiză este urmată, la punctele 46-51 din hotărârea menționată, de examinarea similitudinii dintre mărcile în conflict pe plan vizual, fonetic și conceptual.

- 56 În această privință, trebuie arătat că, spre deosebire de ceea ce pare să se afirme la punctul 39 din hotărârea atacată, existența unei similitudini între două mărci nu presupune ca elementul component comun al acestora să constituie elementul dominant în impresia de ansamblu produsă de marcă solicitată. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, aprecierea similitudinii dintre două mărci impune ca fiecare dintre aceste mărci să fie apreciată în ansamblul său, ceea ce nu exclude faptul ca impresia de ansamblu produsă în memoria publicului relevant de o marcă complexă să poată fi dominată, în anumite împrejurări, de una sau mai multe dintre componentele sale. Cu toate acestea, aprecierea similitudinii se va putea face exclusiv pe baza elementului dominant numai dacă toate celelalte componente ale mărcii sunt neglijabile (a se vedea Hotărârile OAPI/Shaker, citată anterior, punctele 41 și 42, Hotărârea din 20 septembrie 2007, Hotărârea Nestlé/OAPI, C-193/06 P, punctele 42 și 43, precum și Hotărârea Aceites del Sur-Coosur/Koipe, citată anterior, punctul 62). Astfel, în această privință, este suficient ca elementul component comun respectiv să nu fie neglijabil.
- 57 Cu toate acestea, trebuie să se constate că Tribunalul a arătat, pe de o parte, că impresia de ansamblu produsă de marca solicitată este dominată de elementul „creaciones kenny”, asupra căruia consumatorul vizat își va focaliza în mare măsură atenția, și, pe de altă parte, în special la punctul 44 din hotărârea atacată, că elementul „ck” nu ocupă, în raport cu acesta, decât o poziție accesorie, ceea ce conduce, în esență, la concluzia că elementul „ck” este neglijabil în cadrul mărcii solicitate.
- 58 Astfel, întrucât a îndepărtat, în temeiul unei analize efectuate în mod corect, orice similitudine între mărcile în conflict, Tribunalul a concluzionat în mod întemeiat, la punctele 53-57 din hotărârea atacată că, în pofida renumelui mărcilor anterioare și a identității produselor desemnate de mărcile în conflict, nu există un risc de confuzie între aceste mărci.

59 Prin urmare, al treilea aspect al primului motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

60 În aceste condiții, primul motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentele părților

61 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta critică Tribunalul pentru că ar fi încălcat articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 întrucât nu a examinat renumele mărcilor anterioare în contextul acestei dispoziții.

62 Tribunalul ar fi comis o eroare atunci când a indicat, la punctul 15 din hotărârea atacată, că reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, deși cererea se întemeia în mod explicit și pe încălcarea articolului 8 alineatul (5) din acest regulament.

63 Constatând că, întrucât mărcile în conflict nu sunt similare, nu este necesar să se examineze renumele mărcilor anterioare, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept. În opinia recurenteii, împrеjurarea că marca anterioară cK aparținând Calvin Klein

este de notorietate ar fi trebuit luată în considerare pentru a se stabili dacă trebuia să îi fie acordată o protecție mai extinsă. Renumele unei mărci anterioare ar trebui să fie apreciat cu ocazia evaluării similitudinii dintre mărcile în conflict, iar nu după ce similitudinea a fost stabilită.

⁶⁴ În această privință, recurenta arată că, dacă mărcile notorii cK nu ar fi protejate decât atunci când literele „cK” sunt utilizate de terți sub același mod de reprezentare grafică, aceasta ar avea drept consecință să se acorde mărcii de renume CK un nivel de protecție practic inferior celui care i-ar fi acordat dacă nu ar fi notorie. Împrejurarea că mărcile cK, precum și alte reprezentări grafice distincte ale acestor litere sunt notorii le-ar conferi protecție împotriva utilizării literelor „CK” în sectorul modei, întrucât în acest sector aceste litere l-ar identifica pe Calvin Klein, astfel încât utilizarea lor de către un terț ar determina o confuzie prin asociere.

⁶⁵ OAPI răspunde că, în hotărârea atacată, Tribunalul a statuat în mod întemeiat asupra problemei numelui mărcii anterioare. Astfel, în măsura în care semnele în litigiu nu ar fi considerate similare, articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 nu ar fi aplicabil.

⁶⁶ Zafra Marroquinos susține că hotărârea atacată face aluzie la renumele mărcilor anterioare. După ce a recunoscut renumele elementului figurativ „CK” în marca anterioară, hotărârea atacată ar enunța că renumele respectiv nu pune în discuție împrejurarea că nu există un risc de confuzie între mărcile în cauză.

Aprecierea Curții

- ⁶⁷ Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta critică Tribunalul, în esență, pentru că și-a limitat pe nedrept aprecierea la analiza articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, fără să examineze argumentele recurente referitoare la alineatul (5) al aceluiași articol, și pentru că nu a ținut seama de renumele și de notorietatea mărcilor anterioare în cadrul aprecierii prevăzute la articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94.
- ⁶⁸ Or, trebuie amintit că identitatea sau similitudinea dintre mărcile în conflict este o condiție necesară pentru aplicarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94. În consecință, această dispoziție este în mod vădit inaplicabilă atunci când, precum în prezenta cauză, Tribunalul a îndepărtat orice similitudine între mărcile în conflict.
- ⁶⁹ În aceste împrejurări, cel de al doilea motiv trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ⁷⁰ Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI și Zafra Marroquinos au solicitat obligarea Calvin Klein la plata cheltuielilor de judecată, iar Calvin Klein a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursul.**

- 2) **Obligă Calvin Klein Trademark Trust la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături